

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د حق بیان؛ تر ټولو ستر جهاد

(ژباړه)

ابي سعيد خدری رضی الله عنه له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه روایتوي، چې ویې فرمایل:

«أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ»

ژباړه: تر ټولو غوره جهاد د ظالم پاچاه پر وړاندې حق خبره کول دي. (دغه حدیث ابو داود او ترمذی روایت

کړی او وایي چې حسن حدیث دی.)

د حق بیانول خپلې پایلې لري چې یوازې د الله سبحانه و تعالی مخلص بنده گان یې زغملی شي؛ یعنې هغه کسان چې شریعت ته ژمن وي او د هغه سبحانه و تعالی د رضایت لپاره د اسلامي بیرغ د رپولو هڅې کوي. دغه حق د قدرت څښتنانو له هوا و هوس سره په ټکر کې دی او د هغوی گټې گوانبې. له همدې امله د حق او هغو کسانو پر وړاندې چې حق ته دعوت کوي؛ جگړه اعلانوي او په تحریف، درواغو، تور لگولو، ارعاب، بندي کولو، ډارولو او وژلو سره هڅه کوي، چې د خلکو په منځ کې د هغوی د راپورته کېدو مخه ونیسي، ترڅو د هغو دعوتگرو غږونه چوپ کړي چې خیر ته دعوت کوي. خو پر دې ټولو سربېره بیا هم دغه مخلصین له کومې وېرې پرته حق بیانوي، مسلمانانو ته نصیحت کوي او د حق له ویلو، حق ته له دعوت کولو او د خپل ژوند د تگلارې په توگه د حق له ټاکلو څخه هېڅ لاس نه اخلي. د مسولیت احساس، صداقت او خلکو ته په مینه د خیر رسول د دې لامل کېږي، چې په دې برخه کې دوی ته انگېزه ورکړي.

هغه مسلمان چې له الله سبحانه و تعالی سره محبت لري؛ د خپل دین لپاره باید غیرت ولري، د دین د تخریب مخه ونیسي او د دغه محبت په پایله کې هغه غواړي، چې ټول مخلوقات دې یوازې د الله سبحانه و تعالی بنده گان او اطاعت کوونکي شي؛ د هغه سبحانه و تعالی له امر څخه باید سرغړونه او له حدودو څخه یې تېری ونه کړي؛ لکه څنګه چې ځینو ویلي دي: غوره گڼم چې د وجود غوښې مې پرې شي، خو چې څوک د الله سبحانه و تعالی له امر څخه سرغړونه ونه کړي.

له ابو عبدالله خباب بن ارت رضی الله عنه څخه روایت دی، چې وایي: په داسې حال کې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د کعبې په سیوري کې خپل څادر ته تکیه کړې وه؛ (د مکې د مشرکانو له لاسه) مې شکایت ورته وکړ او ومې ویل: ایا زموږ لپاره د بريالیتوب غوښتنه نه کوي؟ ایا زموږ لپاره الله ته دعا نه کوي؟ ویې فرمایل:

«قَدْ كَانَ مَنْ قَبْلَكُمْ يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهَا، فَيَجَاءُ بِالْمِنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ نَصْفَيْنِ، وَيَمْسَطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ، فَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ. وَاللَّهُ لَيَتَمَنَّ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكَّابُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ، وَالذُّنْبَ عَلَى غَنَمِهِ، وَلِكِنِّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ»

ژباړه: په تېرو امتونو کې د هغه کس لپاره (چې ایمان به یې راوړی و) په ځمکه کې ځای کېندل کېده او بیا به یې هلته ودراره؛ وروسته به یې اړه راوړه او پر سر به یې ورکېښوده، پر منځ به یې دوې توتې کړې. اوسپنیز شاخونه به یې په بدن کې ننوتل، تر دې چې هډوکو او عصابو ته به ورسېدل؛ خو دغو ټولو شکنجو بیا هم دوی له خپل دین څخه نشوای گړځولی. په الله قسم چې الله (سبحانه و تعالی) به دغه دین بشپړوي، تر دې چې د سورلی څښتن (مسافر) به له صنعاء څخه تر حضرموت پورې ځي او پرته له الله (سبحانه و تعالی) او د پسونو په خاطر پرته له لېوه څخه، نور به له هېڅ شي څخه نه وېرېږي؛ تاسو ډېره بېرې کوئ.

د هر مسلمان زړه باید په دې باوري وي، چې د الله سبحانه و تعالی نصرت او ملاتړ به هرو مرو راځي. هر مسلمان باید یوازې پر الله سبحانه و تعالی توکل وکړي او له هغه سبحانه و تعالی پرته باید له هېچا څخه ونه وېرېږي. هر مسلمان باید د حق اواز پورته کړي او په لوړ غږ د جنایتکار طاغوت پر وړاندې ودرېږي! هر مسلمان باید د دغه فاسد پانگوال نظام له منځه وړلو لپاره هڅې وکړي، چې د خلکو پر زړونو یې پرده خوره کړي او باید داسې قوي او ثابت قدمه وي، چې د دغه مسیر ځور او کړاوونه ورته زیان ونه شي رسولی؛ ځکه ابتلاء یوازې د الله تعالی له لوري ده، چې د هغې په واسطه یې زړه پاکوي، ترڅو د خپلو هغو بنده گانو په ډله کې یې راوړي چې له خپل دین څخه په دفاع کې یې د ځور او کړاوونو پر وړاندې صبر کړی؛ د هغه سبحانه و تعالی د بیرغ رپولو او کلمې لوړولو لپاره یې هڅې کړې او په دې لاره کې یې هېڅ بدلون او کوروالی نه دی منلی. هر مسلمان باید صبر وکړي او د نصرت لپاره بېرې ونه کړي؛ ځکه نصرت یوازې د الله سبحانه و تعالی په لاس کې دی. هر مسلمان باید ډاډه وي، چې د کار عاقبت او پایله د مومنانو لپاره ده.

﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ [قصص: 83]

ژباړه: د اخرت سراى (دار) به يوازې هغو کسانو ته ورکړو، چې په ځمکه کې نه خپله لويي غواړي او نه فساد کوي؛ نېک عاقبت يوازې د متقينو لپاره دى.

د مسلمان لپاره اصل دا دى چې خیر او نيکي، لکه څنگه چې د ځان لپاره خوښوي، د نورو لپاره هم خوښه کړي. له همدې امله دا د هر مسلمان دنده ده چې دين حمل او پلى کړي؛ د هغه تر سيوري لاندې ژوند وکړي او ټول بشر ته يې په فکري هڅه او سياسي مبارزه د دعوت او جهاد له لارې ورسوي؛ ترڅو هغوى له هدايت او صلاح څخه برخمن شي؛ د کفر او جهل له تيارو يې د اسلام نور ته را وباسي او په دنيا او اخرت کې نېکمرغه شي.

د الرايه مجلې له ۴۶۰مې گڼې

ژباړن: صهيب منصور